

> Aan de bewoners van dit adres
in Wezep en Hattemerbroek

Wezep en Hattemerbroek 2021

**God is goed
door alle seizoenen**

PAAAS

magazine

Live alle
kerkdiensten
volgen:
**KERKPLEIN
WEZEP.NL**

‘Zoveel
om van te
genieten’

Marloes Altelaar

**10 jaar
Paas
magazine**

**‘Vertrouwen
werkt beter’**

Jan Terlouw

**‘Ik denk dat ik
in de lente zit’**

Johan Smelt

**‘God zal je
sterk maken’**

Rico Barneveld

'Geloof, hoop en liefde

deze drie, maar de meeste van deze is de liefde'

(1 Kor. 13:13).

10 jaar Paas magazine

Dit magazine wordt verzorgd door: Geertje Vierhout, Mirjam Slager, Heleen Ruiter, Jaap Slager, Gerard van der Velde en Esther Visser.

Het Paasmagazine bestaat tien jaar. Het idee was om een blad te maken van, door en over alle kerken in Wezep. Eén positief christelijk geluid in een dorp met wel heel veel kerken. En zo ontstond het allereerste interkerkelijke project waarbij alle kerken betrokken waren. Het Paasmagazine werd een blad voor en door inwoners van Wezep en Hattermerbroek over geloof, hoop en liefde.

Een positief geluid laten klinken

Het Paasmagazine werd vooral een inspiratie-magazine. Inspelend op actuele ontwikkelingen in ons dorp wilden we een positief en liefdevol, door de Bijbel geïnspireerd, ander geluid laten horen. 'Jij bent geliefd'. En wees dan ook liefdevol naar de ander.

Op momenten dat alle hoop vervlogen lijkt door gebeurtenissen in ons dorp hebben we een paasblad gemaakt over depressie en hoop, getiteld 'Wezep over hoop'. Deze uitgave werd enorm gewaardeerd en maakte een hoop reacties los.

God is goed door alle seizoenen

Het wordt een geweldig Pasen!

Seizoenen gaan en seizoenen komen. De winter ligt achter ons. Hoewel de sneeuw de wereld begin dit jaar even heel mooi maakte, leek de natuur zo goed als dood. Tot nu; op wonderlijke wijze begint alles weer te groeien. Lente, een nieuw begin. De temperatuur stijgt en overal zie je nieuw leven. Het voorjaar heeft een enorme levenskracht en is een prachtige metafoor voor Pasen. Lang geleden, in een wereld vol liefdeloosheid, onderdrukking en geweld was daar Jezus Christus met Zijn boodschap vol liefde. Maar Hij werd veroordeeld tot de kruisdood omdat de 'godvrezende mensen' uit die tijd Hem niet uit konden staan. Hij stond op uit de dood, zodat zelfs dood niet het laatste woord heeft. Dat gedenken wij met Pasen.

Dit is de tiende keer dat we dit magazine maken. Al tien jaar lezen we een hoop hoopvolle verhalen van mensen in verschillende seizoenen van hun leven en 'dat het na de winter altijd weer lente wordt'. Wat een hoop geeft dat als je er zwaar doorheen zit... Het komt goed, ook al kun je het nauwelijks geloven. Een nieuw begin. Wat zijn we daar enorm aan toe, juist nu. We willen het afgelopen jaar achter ons laten en we kijken ernaar uit dat het nieuwe normaal weer een 'normaal' normaal gaat worden, zonder al die corona-ellendige beperkingen. Maar het komt goed. Want na elk seizoen volgt een nieuw. God is goed.

Waarom Pasen?

Door de liefde van Jezus Christus staat er niets tussen jou en God in. Dat is Pasen. Jij kunt het zelf niet goed maken. Pasen maakt alles weer goed. God, de bron van al het goede in ons houdt van je, is bewogen met je, vergeeft en zorgt voor jou. Je bent een mooi mens! En wat daar nu zo mooi aan is, is dat je die liefde mag doorgeven aan alle mensen. Laten we met z'n allen goed zijn voor elkaar, dan weet ik zeker dat het een geweldig nieuw seizoen gaat worden.

'Ja, ja...' hoor ik je denken. Nee, ik zeg zeker niet dat geloven makkelijk is of dat geloof en God voor iedereen hetzelfde moet betekenen. Dat lezen we ook in dit blad. Voor de een is God een redder of steun en voor een ander is God een mysterie, te groot om iets van te begrijpen. Soms verschilt dat per periode in ons leven. Niet elk seizoen in ons leven heeft onze voorkeur. Toch heeft elk seizoen van jouw leven zijn doel. Je moet er wél in geloven, anders is het ook maar gewoon tijd die voorbij gaat.

Fijne paasdagen!

Jaap

Lees meer over de playlist op pagina 26

Erbarne Dich – Matthäus Passion
Paasblad Favorits 2021 – God is goed

tekst: Jaap Slager - fotografe: Geertje Vierhout

Toen hij twee jaar was, speelde hij al luchtgitaar. Nu staat hij al jaren in de band Trinity met een échte gitaar in zijn handen op podia in Nederland, Europa en zelfs Amerika. Als kind vertrouwde hij al op God. Dat kinderlijk geloof verloor hij nooit.

Als God je uitroepteken is mag je overal

vraag-tekens bij zetten

Johan Smelt

Jullie band Trinity is een begrip in christelijk Nederland.

Waar startte jullie avontuur?

‘Wij zijn begonnen in jeugddiensten. We waren vaak de eerste band met een drumstel in de kerk. Dat leverde gemengde reacties op. Regelmatig trok de koster wit weg. ‘Het is geen rockmuziek, maar Zuid-Amerikaanse folklore. We hebben een zendingsachtergrond’, vertelden we dan enthousiast. Daar kwamen we altijd mee weg.’

TRINITY®

ANTHEM OF LOVE

Jullie zijn niet in een hokje te plaatsen. Trinity speelt in kerken, in theaters en op festivals, in binnen- en buitenland. Jullie liedjes zijn soms heel gelovig en soms bijna seculier. Wat is jullie doel?

‘Wij willen een brug slaan tussen christenen en niet-christenen. We zijn ervan overtuigd dat muziek dat kan. Om die brug te slaan, hebben we een niet-christelijke producer in de arm genomen en probeerden we bijvoorbeeld op de radio en grote festivals te komen. Dat bleek lastig. Veel grote stations wezen ons af omdat we ten diepste een christelijke band zijn.’

‘Veel grote stations wezen ons af omdat we ten diepste een christelijke band zijn’

Voelt dat als een teleurstelling?

‘Als je zo hard probeert om ergens te komen – omdat je gelooft dat dat belangrijk is – en het lukt niet, dan zorgt dat zeker voor teleurstelling. Wij blijven geloven dat we met onze muziek smaakmakers zijn in deze wereld. We hebben hierdoor wél geleerd om dichtbij onszelf te blijven. We willen nog steeds die kloof overbruggen, maar zonder concessies te doen aan bijvoorbeeld inhoud.’

Onlangs brachten jullie als Trinity Wereldwijs een nieuwe cd uit genaamd Een grote familie. Je zou kunnen zeggen dat jullie hiermee een ‘nieuw seizoen’ ingaan?

‘Dat klopt. Trinity Wereldwijs is een nieuwe tak aan onze ‘boom’. We maken liedjes voor kinderen, gezinnen en families. Liedjes zijn voor kinderen van onschatbare waarde. Wie is er niet opgegroeid met de liedjes van Elly en Rikkert? Het effect dat zij hadden met hun muziek, dat willen wij ook bereiken. We hopen dat de luisteraars liefde mogen ervaren, het gevoel hebben dat ze ergens bij horen. We zijn een grote familie.’

Het thema van dit Paasmagazine is: ‘God is goed – in elk seizoen’. Is God inderdaad altijd goed?

‘Ik zeg altijd: ‘God is licht, in Hem is geen duisternis.’ Voor mij is het geloof daarop gebaseerd: God is goed... en toen kwam het kwaad in de wereld. Dat heeft dus niets met Gods karakter te maken. Ik heb altijd een soort van kinderlijk geloof daarin gehad.’

Toch zal het leven ook jou wel eens redenen gegeven hebben om daar wél aan te twijfelen?

‘Natuurlijk. Op de frontcover van de cd ‘Een grote familie’ staat de vader van onze bassist Bert Bos. Een jaar na deze fotoshoot - en nog voor de release van de cd - overleed hij plotseling. Dat zorgt voor pijn, verdriet,

boosheid. Dat mogen we ook uiten aan God. Hij gaat lijden niet uit de weg, juist in pijn en moeite ervaren mensen Jezus vaak. Hij vangt ons op. In onze titelsong zingen we ‘Wat er ook gebeurt, we blijven zingen. Dwars door de nare en blijde dingen’. Zo’n tekst krijgt dan extra lading.’

In welk seizoen zit jij in je persoonlijke leven?

‘Ik denk dat ik in de lente zit. Ik

‘God is niet te vangen in de bijbel of een lied’

ontdek continu nieuwe dingen over God. Ik las onlangs een interessante quote: ‘Als God je uitroepteken is, mag je overal vraagtekens bij zetten.’ Dat traject ben ik ingegaan. Ik leer continu nieuwe dingen en ontdek meer over het mysterie van geloven. God is niet te vangen in de bijbel of een lied. Juist omdat Hij zo mysterieus is, is het geloof zo tof. Als je God echt wilt kennen, moet je ook naar de natuur kijken, naar contact met mensen, de schepping. Dan bekijken we God in een groter perspectief!’

'Elkaar vertrouwen
werkt veel beter dan
regels opleggen'

Jan Terlouw

Er moet een **nieuwe** revolutie komen

Drie jaren van zijn jeugd, 1943-1946, bracht Jan Terlouw door in Wezep. Zijn vader was predikant van de Dorpskerk. Door zijn belevenissen tijdens de hongerwinter van '44 werd de jonge Jan versneld volwassen. Veel van zijn ervaringen verwerkte hij in het boek Oorlogswinter.

Op een sombere, grijze dag ga ik bij de 89-jarige heer Terlouw op bezoek om te praten over vroeger, over het klimaat, over zijn pleidooi over saamhorigheid. Op zijn prachtige landgoed in Twello ontvangt hij me met thee en paaseitjes, en begint te vertellen.

'Oorlogswinter is van al mijn boeken de roman die het dichtst bij mezelf staat. Ik schreef het omdat mijn kinderen op tienerleeftijd vroegen: 'Hoe was dat dan?' De hoofdpersoon, Michiel, heb ik de zoon van een burgemeester gemaakt, ook een notabel in het dorp, net zoals mijn vader als dominee een notabel was. En hij is een paar jaar ouder. Heel veel in het boek is echt gebeurd, maar ik heb het niet allemaal zelf meegemaakt.'

Het viel me bij het lezen op dat Michiel geen vrienden had van zijn eigen leeftijd. Gold dat ook voor u?

'Ik had mijn vrienden op het lyceum in Zwolle; in '44 was de school dicht en raakte ik ze kwijt. In Wezep had ik geen vrienden. Was ik eenzaam? Het was zo'n gekke tijd. Ik zat voortdurend bij de boeren. Daar had ik werk te doen, ik haalde er eten op, ging er met onderduikers heen. Ik handelde een beetje in kippen. Elke avond voor achten ging ik bij boer Puttenstein melk halen.

In de winter van '44 had je elke dag die stoet hongerlijders, ongelooflijk. Ze trokken vanuit het westen naar het oosten, op zoek naar eten. De Zuiderzeestraatweg was elke dag vol met mensen met karretjes. Het waren de grootouders; niet de ouders, die vertoonden zich niet. Zij zouden worden opgepakt en naar een munitiefabriek gestuurd worden.

Er gebeurde voortdurend iets. Een oudere meneer bij wie het wiel van zijn karretje afbrak. Ik er naartoe, dat was mijn dagelijks werk. 'Meneer, uw karretje is gebroken, zie ik. We gaan dat karretje repareren.' 'Kan dat dan?' Deze meneer wist alles beter dan ik, misschien was

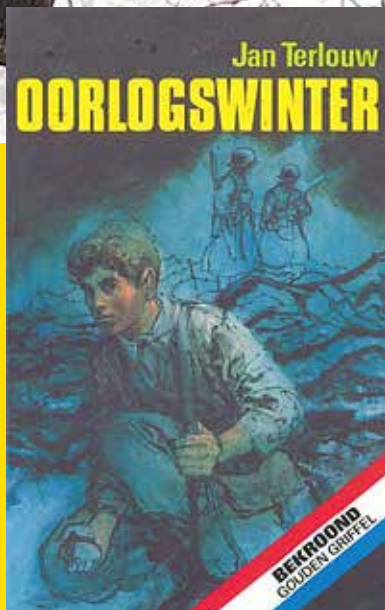

hij wel professor in de filosofie en sprak hij drie of vier talen, behalve dit ene: hoe hij zijn karretje moest repareren. Opeens ben je dan als jongere zijn meerdere. Ik ben versneld volwassen geworden door die eigenaardige omstandigheden.'

In uw boek beschrijft u dat Michiel de dominee bezig ziet in het verenigingsgebouwtje, waar trekkers werden opgevangen die niet meer verder konden. Hij ging ze bemoedigen. Is dat ook een autobiografisch fragment?

'Mijn vader deed dat avond aan avond. Maar hij kon er niet zelf komen vanwege de duisternis. Zijn ogen waren niet al te best. Ik moest mee, met mijn valkenogen en de knijpkat. Met zijn hand op mijn arm sloften we daarnaartoe. Dan sprak hij de duisternis in. Kunt u het zich voorstellen? Ergens in de verte bij het licht van een kaars zaten verpleegsters blaren door te prikken.

'Beste mensen, ik ben de dominee hier, ik kom jullie even gedag zeggen. Ik lees voor u een paar regels uit mijn bijbeltje.' Je zag niemand, je hoorde ze alleen ritselen. Als we terugliepen, wilden die trekkers mijn vader even aanraken, even over zijn jas strijken. Het ging me door merg en been. Wat zijn die mensen eenzaam, dacht ik. Wat zien ze op tegen morgen. Ik moet er nu weer aan denken, nu je elkaar niet aan mag raken. Dat vinden mensen erg. Ik vind het erg.' >>

In het spannende jeugdboek 'Oorlogswinter' vertelt Jan Terlouw het verhaal van zijn jeugdhervindingen in Wezep.

>> Bang voor stekkers en veerponten

'In onze samenleving merk je nauwelijks of iemand laf is. Maar in de oorlog wel. Toch zijn er ook bangige mensen die moedige dingen deden, zoals mijn tante Hennie, de oudere zuster van mijn vader. Ze was bang voor stekkers en veerponten, maar heeft jarenlang Joden onderdak geboden. Ze kreeg de Gestapo op bezoek. 'U verbergt hier Joden.' 'Denkt u dat nu echt? Welnee. Komt u maar een kopje koffie drinken.' Ze gaf hem vooroorlogse koffie en flikfloide een beetje met hem. Ondertussen zaten de Joden te beven achter de schuifdeur; een kuchje of het kraken van de stoel zou hen verraden. Een half uur later vertrok de officier. Tante Hennie liet hem uit en viel bij terugkomst flauw van de doorstane spanning. Ik vroeg haar later: 'Hoe hebt u dat gedurfd?' 'Het is Gods volk, ik moest het toch doen.' Na de oorlog was ze nog steeds bang voor veerponten en stekkers.'

'In de oorlog leerde je mensen kennen in hun eenzaamheid en troosteloosheid. Tegenwoordig heb je de kwestie voltooid leven: mensen die geen zin meer beleven aan hun

bestaan, omdat ze geen taak meer hebben en de kinderen ver weg wonen. Euthanasie is geen medische maar een ethische kwestie. Het is meer een zielzorgkwestie waar de dominee bij hoort dan de arts. Wilt u nog een beetje thee?'

U breekt een lans voor saamhorigheid, vertrouwen, voor een samenleving waarin we elkaar nodig hebben. Toch bent u van D66, een partij die gericht is op de vrijheid van het individu. Hoe verhoudt zich dat tot elkaar?

'Ik ben een individualist en heb de idealen van de Franse revolutie altijd hoog gehad: zelfstandigheid en individualisme. Maar hoe langer hoe meer begin ik ervan terug te komen. Mensen hebben elkaar nodig. Je moet mensen vertrouwen geven. Als je ze vertrouwt, doen ze alles voor je. Dat werkt veel beter dan wanneer je zegt: 'Pas op, houd je aan de regels.' De overheid regelt alles dicht, en daarmee geldt 'Houd je aan de regels', in plaats van 'Neem je verantwoordelijkheid'. Het hebben van plichten is een recht. Mensen moeten ergens bij kunnen horen, mede verantwoordelijkheid kunnen dragen.'

Juist in de kerk scoort vertrouwen hoog. D66 lijkt echter niet enthousiast te zijn over het christelijk geloof...

'D66 is niet antireligieus. De partij gunt iedereen graag zijn vrijheid om protestants, katholiek of wat ook te zijn. De ontkerkelijking heeft niet alleen maar voordelen, er gaat ook iets verloren. Ik ging vroeger naar catechisatie, naar een christelijke school; je werd voortdurend geconfronteerd met vragen naar goed en kwaad in al die gremia. Er is niks voor in de plaats gekomen. Nu moet je mensen met elkaar in contact bren-

gen zodat ze die discussies weer voeren, maar dat is ontzettend moeilijk. De maatschappelijke dialoog voor de nieuwe generatie gaat verloren.'

U hamert op het belang van zorg voor de aarde, duurzaamheid, beleid met het oog op de toekomst. Wat moet er gebeuren?

'We hebben een wetenschappelijke revolutie meegemaakt, maar in die nieuwe leefwijze van wetenschap en economie zijn we de natuur aan het vernielen. Bossen worden verwoest, de biodiversiteit gaat achteruit en we hebben te maken met klimaatverandering, die heel erg gaat worden. Dat is nogal wat. De wereldwijde infrastructuur van olie moet vervangen worden door een infrastructuur van duurzame energie. Voor die taak staat de jeugd. Er moet een nieuwe revolutie komen.'

'Ik heb onze kinderen de verhalen van de Bijbel altijd verteld - ik vond dat ze die moesten kennen'

Wie moet die op gang brengen?

'De politiek moet het doen. De hele infrastructuur veranderen kost slechts 3 à 4 procent van het Bruto Wereld Product, een aantal jaren lang. Maar het gebeurt niet. Nog altijd wordt fossiele energie meer gesubsidieerd dan duurzame energie. Het lijkt toch nergens naar. De politiek kan dat zomaar stopzetten, die kan zware belasting invoeren op

het gebruik van fossiele grondstoffen. Het probleem is echter dat de politiek gewend is om problemen op nationaal niveau op te lossen, terwijl dit een mondiaal probleem is.'

U bent romanschrijver; u houdt van metaforen en parabels. Op die manier hebt u vaak maatschappelijke kwesties aan de orde gesteld. Jezus vertelde ook veel parabels. Wat is uw favoriete gelijkenis en waarom?

Voor het eerst is de heer Terlouw even stil. 'Daar heb ik nog nooit over nagedacht. Het zijn prachtige verhalen. Het vertellen van verhalen werkt enorm goed. Je pakt de zaal altijd. In de Bijbel vind je bijna alle grote menselijke drama's terug: conflicten tussen ouders en kinderen, broers, vrienden... De geschiedenis van Jozef is een prachtverhaal waar alles in zit. De Bijbel is er genadeloos in om mensen te laten zien zoals ze zijn. Ik heb onze kinderen de verhalen van de Bijbel altijd verteld - ik vond dat ze die moesten kennen.'

Toch zegt u niet in God te kunnen geloven.

'Ik denk niet dat mensen ook maar iets kunnen weten over de grote vragen van het leven. De grote openbaringen van diverse godsdiensten zijn allemaal verschillend; ik kan niet geloven dat daar goddelijke inspiratie achter zit. Mijn moeder zei soms: 'Ik vind het zo erg dat je de steun van het geloof mist.' Dan zei ik: 'Moeder, u weet niet half hoe heerlijk ik het vind dat ik mezelf niet hoeft te bedriegen.' Mijn vader deed nooit absolute uitspraken. Als ik moeilijke vragen stelde, dan zei hij niet: 'Foi toch jongen, bidden.' Nee, dan was zijn antwoord: Dat begrijp ik toch ook niet. Dat was heel goed van hem.'

'Du holde Kunst - Franz Schubert
Paasblad Favorits 2021 - God is goed

'Du holde Kunst - Schubert. Vaak door mijn moeder met haar prachtige sopraan gezongen.'

I Am Not Alone - Live van Kari Jobe
Paasblad Favorits 2021 - God is goed

'Tot slot vraag ik u: Wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn.' (1 Petrus 3:8)

Hoop biedt perspectief in alle tijden

Rowel Slager

Geloof, hoop en liefde. Deze belangrijke woorden verwijzen naar een ongekende kracht en tegelijkertijd naar kwetsbaarheid. Geloof is vertrouwen hebben, hoop staat voor verlangen; het biedt je perspectief in goede en mindere tijden. De liefde is prachtig, puur van zichzelf, vol goedheid en geduld. In deze tijden van corona is hoop ontzettend belangrijk. Er gebeurt veel in de wereld waarvan veel ook onduidelijk en onbegrijpelijk is. Ik geloof dat het onze taak is om op elkaar te letten en elkaar door deze tijd heen te helpen. Daarnaast is het net zo belangrijk dat je jezelf niet vergeet. Maar waar moet je je geluk uit halen, als alles dicht is en je je vrienden niet kunt zien? Dit is een vraag die mij veel bezighoudt de afgelopen tijd. Als je normaal je energie haalt uit andere mensen, waar ga je dan nu je energie uit halen?

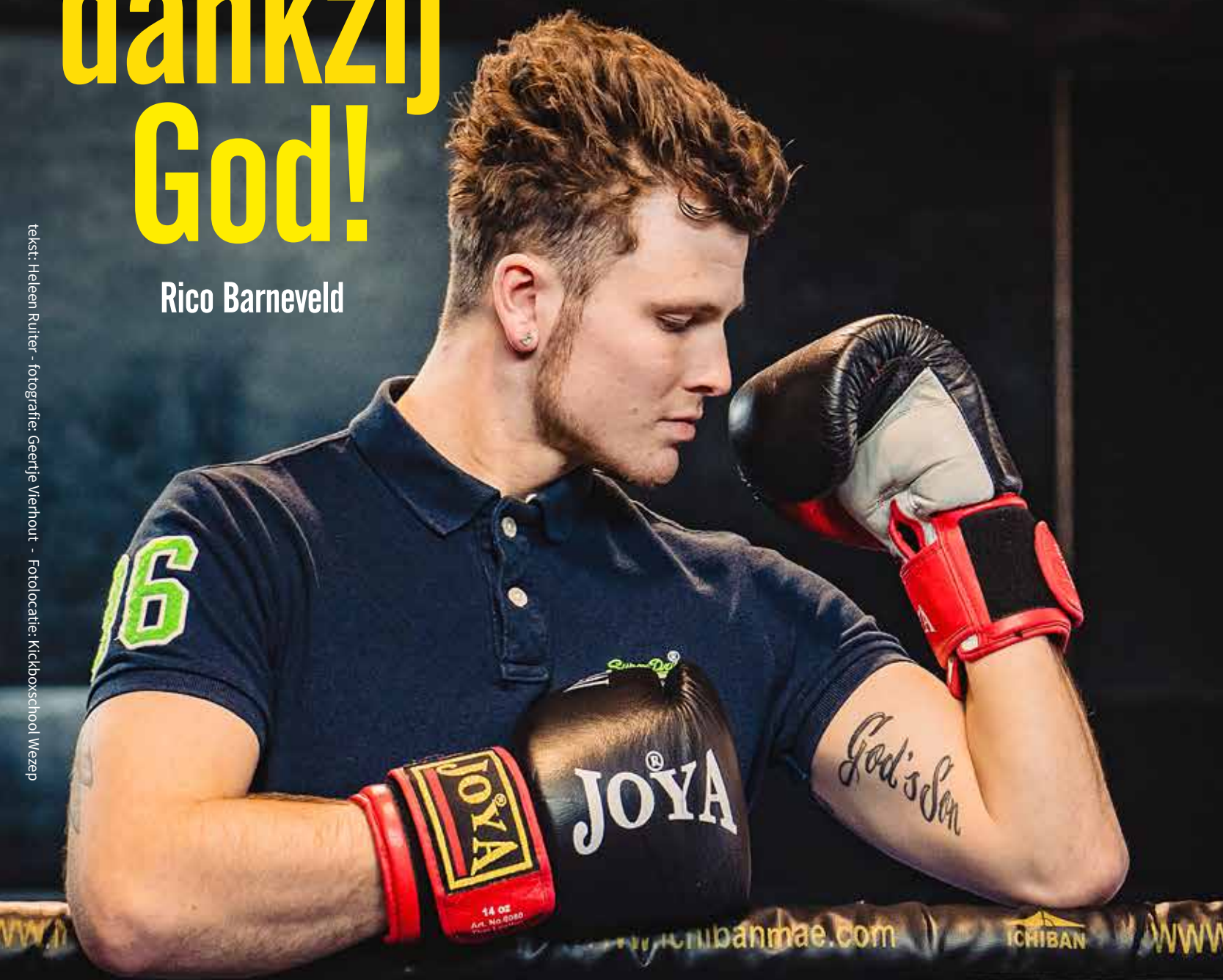
Dit jaar deed ik mee aan de veertigdagentijd, omdat ik graag een sterke, persoonlijke band met God wilde. Ik leende van een vriend een boekje over bidden (David Pawson - Bidden, gewoon doen) en pakte deze er regelmatig bij. Ik leerde ontzettend veel over bidden zelf maar voelde ook dat ik mij steeds meer verbonden ging voelen met God. Terwijl ik het eerst raar vond om te bidden of om tegen Hem te kletsen, vond ik dit nu ineens fijn om te doen. In goede momenten en in mindere momenten, ik kon altijd tegen Hem praten. En het bijzondere was dat ik hier ontzettend veel energie uit haalde. Ik realiseerde mij dat ik deze energie weer mag doorgeven aan andere mensen die dit nodig hebben. Bijvoorbeeld door regelmatig te wandelen met een vriend of vriendin of door iemand die je lang niet hebt gesproken even een berichtje te sturen om te vragen hoe het met hem/haar is. Natuurlijk heeft iedereen een andere manier van energie krijgen en God zoeken; het is een ontdekkingstocht voor ieder individu om je eigen manier te vinden. Maar het is bijzonder om te blijven beseffen dat hoe moeilijk de tijden ook zijn en hoe alleen je je soms ook voelt, God je altijd ziet, Hij je altijd beschermt en altijd Zijn armen voor je geopend heeft.

tekst: Rowel Slager

Een jaar clean, dankzij God!

Rico Barneveld

God's son, staat er in grote letters getatoeëerd op zijn bovenarm. Twee grote adelaarsvleugels sieren zijn rug. Zijn tatoeages zijn een statement. Rico Barneveld (24) vertelt graag zijn verhaal: ter inspiratie, als waarschuwing en als getuigenis dat God goed is!

Indruk maken

'Ik was vijftien jaar en zat in de derde klas. Ik rookte sowieso al, maar drugs... daar wilde ik verre van blijven. Dat lukte, totdat ik haar zag. Een meisje. Ze blowde regelmatig. Ik vond haar leuk en wilde indruk op haar maken. Toen heb ik voor het eerst geblowd.'

Ik ben gevoelig voor verslavingen, ook met sigaretten. Als ik er eentje neem, dan ben ik zo verkocht. Zo ging dat ook met blowen. Het gebeurde steeds vaker. Op een gegeven moment gebruikte ik op school en op het werk. Ik ging ook andere drugs gebruiken. De meeste mensen hadden het niet door, maar het ging heel slecht met me. Ik had geen rust en was agressief. Nog steeds zijn mijn knokkels dik van het slaan op muren en deuren. Als ik nu terugkijk, vind ik het echt onvoorstelbaar dat ik er zo bij heb gelopen.

In het begin is blowen fijn: het geeft je een euforisch gevoel. Dat gevoel wil je opnieuw creëren, maar dat red je niet. Daarna wordt het steeds minder leuk. Om het maar eens op z'n Wezeps te zeggen: als je 's ochtends wakker wordt en het eerste wat je denkt is: 's even een lijntje door de neuze haal'n', dan heb je een groot probleem.'

Een jaar clean

'Daarom liet ik me vorig jaar vrijwillig opnemen bij Dimence, dat was op Goede Vrijdag. Ik heb zes weken in detox gezeten en ben inmiddels een jaar clean. Opgenomen zitten is heel moeilijk, maar het heeft me veel gebracht. Mijn familie, mijn geloof en mijn vechtlust hebben me er doorheen gesleept. Mijn moeder gaf me een boekje mee naar de kliniek. Daarin schreef ze bemoedigingen. Als ik soms wat 'christelijk voer' nodig had, pakte ik het erbij. Deze tekst schreef ze bijvoorbeeld: 'God zal je sterk maken en krachtig, zodat je staande zult blijven en niet zult wankelen'. Die tekst betekent veel voor me. Er is ook veel voor me gebeden. Dat de opname zo succesvol is geweest en ik al zo'n lange tijd clean ben, is heel bijzonder.'

Meer met mijn geloof doen

'In de kliniek besloot ik dat ik meer met mijn geloof wilde doen. God is, ondanks alles, altijd mijn rode draad geweest. Ik weet ook dat ik Hem nodig heb om sterk en krachtig te blijven. Dat was een van de redenen dat ik mij inschreef voor Youth Alpha in Wezep. Daarnaast zocht ik nieuwe vriendschappen. Christelijke, in plaats van blowende, vrienden. De Alpha heeft mijn geloof veranderd en mij nieuw perspectief gegeven. Ik ben nu

vrijwilliger bij Youth for Christ als jongerenwerker en hoop straks mijn passie voor kickboksen te combineren met het inspireren van jongeren.

Afgelopen zomer vertelde ik mijn verhaal aan zo'n tweehonderd tieners. Ik vond het eng, maar het was zo tof. Ik vertelde wat de verslaving met me heeft gedaan. Ik heb ze gewaarschuwd: 'Blijf hier verre van. Voel je je niet goed, zoek dan hulp en praat erover'. Dat vond ik mooi om te doen. Ook Wezep kent veel drugsproblemen, daarom wil ik mijn verhaal hier ook delen. Ik weet hoe veel het kapot maakt. Ik wil dat echt niet meer en gun het anderen ook niet.'

**'Voel je je niet goed,
zoek dan hulp en
praat erover'**

De Rico van vroeger

'Ik ben heel erg veranderd. De Rico vóór was onrustig, ging altijd maar door en leefde voor het blowen. Nu heb ik rust en een doel in mijn leven. Nog steeds slik ik antidepressiva en vecht ik om clean te blijven, maar ik weet dat het goedkomt. Net na de zomer heb ik een grote tatoeage op mijn rug laten zetten van adelaarsvleugels. Het staat symbool voor een stukje geborgenheid. Ik kreeg een tegeltje van mijn moeder dat dit mooi verwoordt: 'Hij beschermt je onder zijn vleugels, bij Hem ben je veilig'. Tattoos vind ik gaaf. Ze vormen mijn getuigenis.'

Karina (28) leidde de afgelopen vier seizoenen Youth Alpha (YA) in Wezep. YA is dé plek waar jongeren tussen 16 en 20 jaar het geloof kunnen ontdekken of verdiepen.

‘Dat is geweldig om te doen. Bij ons mag je komen met je vragen en word je serieus genomen. Als leiding hebben wij ook niet alle antwoorden. We begeleiden je in je zoektocht en willen laten zien dat geloven heel tof is. Het is een avontuur dat levensveranderend kan zijn! Het inspirerende aan jongeren vind ik hun veerkracht. Zoals je kunt lezen op de vorige pagina over Rico: hij heeft veel meegemaakt, maar gaat het gevecht aan omdat hij betere keuzes wil maken. Dan zie je niet alleen Rico, maar ook God aan het werk.

Onderdeel van het programma is een weekend weg: dat is altijd een hoogtepunt. Het is gezellig, je leert elkaar kennen en vaak worden jongeren geraakt.’
Wil je meer weten over YA?

Check ons op [instagram.com/yawezep](https://www.instagram.com/yawezep)

Karina Groothuis

Ontdekken wat het leven nog meer te bieden heeft? ‘Dan raad ik Youth Alpha zeker aan!’

Alpha cursus in Wezep

Zit jij met vragen als: **Is er meer? Zou jij graag anderen ontmoeten?** Juist nu. Zou je je willen verdiepen in het **christelijk geloof**? Denk dan aan een Alpha-cursus.

Alpha is niet alleen voor Jeugd!

In Wezep wordt de Alpha gegeven door een enthousiast, interkerkelijk team. Het mooie van Alpha is het ontmoeten van elkaar. In kleine groepjes worden persoonlijke verhalen en vragen gedeeld. Samen gaan we op zoek en ontdekken wie God is; wie Jezus is met als uitgangspunt de bijbel. Iedereen doet dit vanuit zijn eigen (wel/niet christelijke) achtergrond en geloofsbeleving. Er zijn 10 gezellige, interactieve bijeenkomsten en een 24-uursweekend. Afhankelijk van de geldende coronamaatregelen is de cursus offline of online. Op alphacursus.nl is algemene informatie over de alphacursus te vinden en zijn verhalen van deelnemers te lezen.

Voor vragen of opgave, mail naar: alphawezep@gmail.com

De mobiele kraan uit, de kansel op

Remco van het Ende

Wat doe jij als God je roept? Remco luisterde. Hij stapte definitief uit zijn mobiele kraan om zich te richten op een studie theologie. Zijn ultieme doel: het evangelie verkondigen.

Het gaat lekker z'n gangetje bij Remco (43). Hij is gelukkig getrouwd, vader van drie kinderen, geniet van zijn baan als kraanmachinist en zet zich daarnaast in als organist en ouderling in de Nederlands Gereformeerde Kerk. Als er problemen zijn met de invulling van de kerkdiensten, wordt Remco gevraagd enkele diensten voor te lezen. Bij een preek over Mozes gebeurde het. Remco: 'Ik las voor over de roeping van Mozes. Na de dienst kreeg ik daar veel reacties op. 'Wie werd er nu geroepen, jij of wij?', zeiden kerkgenoten. Dat hield me lange tijd bezig. Ik voelde aan alles dat ik hier wat mee moest doen.'

‘Door op God te vertrouwen, ervaarde ik rust’

Er volgt een zoektocht naar Gods roeping voor Remco's leven. 'Dat is zeker een proces van een jaar geweest. Ik voelde me geroepen om theologie te gaan studeren. Natuurlijk had ik twijfels, maar door op God te vertrouwen, ervaarde ik rust. Ik startte mijn hbo-opleiding theologie, stopte als kraanmachinist en werk nu drie dagen in de week als pakketbezorger.'

‘Mijn ultieme droom is preken’

Remco volgt de hbo-opleiding theologie aan Hogeschool Viaa in Zwolle.

Deze beroepsopleiding combineert praktijk en theorie. 'Mijn ultieme droom is het evangelie verkondigen, ik weet ook dat daar mijn kwaliteiten liggen. Daar ligt niet de nadruk op in deze opleiding, maar als het haalbaar is wil ik na mijn studie mijn preekbevoegdheid halen. Ik wil spreken vanuit de bijbel, maar dit verbinden aan dat wat de mensen bezighoudt.'

Het eerste jaar van de opleiding is inmiddels achter de rug en de theologiestudent is blij met het behalen van zijn propedeuse. De oogst tot nu toe? Vooral veel nieuwe inzichten. 'Ik ben heel traditioneel opgevoed en ik leerde bijvoorbeeld: 'Alles wat Nederlands Gereformeerd is, is goed. De rest eigenlijk niet.' Gek hè? Ik wil niet kijken naar wat ons scheidt, maar naar wat ons bindt. Dan kun je ook betere gesprekken voeren. Ik zou graag muurtjes willen afbreken, niet oordelen, maar God liefhebben boven alles, en je naaste als jezelf.'

‘Ik heb nooit aan God getwijfeld’

God liefhebben, dat is Remco met de paplepel ingegoten. Het geloof had altijd al zijn interesse en dat is nooit weggegaan. 'Op mijn achttiende deed ik belijdenis. Ik wist het toen al zeker.

God is er altijd, in elk seizoen. Maar de ene keer ervaar ik hem meer dan de andere keer. Eind 2013 was mijn vrouw in verwachting en kampte ik met een burn-out. Bij de geboorte van onze dochter Marjolein ontstonden veel complicaties en ik dreigde mijn vrouw te verliezen. Een jaar later zette de longfibrose van mijn vader door. Hij

‘Ik werk nu als pakketbezorger’

overleed het jaar daarop. Toen dacht ik wel: 'God, waar bent u toch?!' In wanhoop roep je zulke dingen, maar ik heb nooit aan God getwijfeld. Ik geloof dat God nooit meer lijden geeft dan je verdragen kan. Ik blijf op God vertrouwen, dat houdt mij op de been. Soms komt het – naar menselijke maatstaven – niet goed. Maar zelfs dan, als we overlijden, gaan we op weg naar een nog betere toekomst. Mooier dan we ons voor kunnen stellen.'

'Ik maak bruidsparen
blij met een waardevolle
herinnering'

Geertje (52) nam dertien jaar geleden een moedige stap: ze werd zelfstandig fotograaf. Spijt heeft ze er nooit van gehad. We praten over haar liefde voor fotografie, het plotselinge overlijden van haar vader op relatief jonge leeftijd en de afwezigheid van eigen kinderen.

Groot is UW TROUW

Geertje Vierhout

'Fotografie was altijd een hobby van me, ik vond het heerlijk om tijdens vakanties mooie natuurfoto's te maken,' vertelt Geertje. 'Ik werkte in de jeugdzorg, maar mijn voldoening in het werk werd minder. Op een gegeven moment heb ik een basiscursus aan de fotovakschool gedaan en daarna heb ik drie jaar bij een fotozaak gewerkt. Maar in de winkel staan lag me niet, ik wilde zelf foto's maken! Ik ging een paar keer mee met trouwreportages en dat leek me erg leuk. In 2008 besloot ik om mijn baan op te geven en voor mezelf te beginnen. Dat was een grote stap. Mijn man, Dick, zei: 'Probeer het gewoon twee jaar. Als het niet lukt, zoek je weer werk.' Ik heb het gedaan en de rest is geschiedenis! Het is echt een goede keus geweest. Vanaf het begin heb ik steeds genoeg bruidsparen gehad. Het is wonderlijk hoe dat gegaan is. Mijn eerste bruidspaar kwam via mijn tante. Via dat stel kreeg ik nog vier of vijf bruidsparen. Ik ben er zo ingerold. Dat zie ik wel als zorg van Boven, als een stuk bevestiging.'

Wat geeft jou voldoening bij het fotograferen?

'Je maakt mensen heel blij met een mooie, waardevolle herinnering. Ik vind zelf het belangrijkste dat mensen op de foto's staan zoals ze zijn. Ze moeten zich op hun gemak voelen bij jou als fotograaf, zodat ze zichzelf kunnen zijn. Dan krijg je foto's die hen weergeven zoals ze zijn. Ik maak als fotograaf mooie dingen mee. Zo was er vorig jaar een bruidspaar dat niet aan het huwelijk wilde beginnen zonder Gods zegen. Het was in de begintijd van corona, er kon heel weinig. Kerkdiensten waren allemaal digitaal. Ze hebben toen een soort mini-kerkdienst belegd, met alleen de voorganger, de ouders en ik. De predikant sprak een kort woord, hij zegende hen en daarna speelden ze 'Een toekomst vol van hoop' van Sela af op een laptop. Heel bijzonder. En er was een trouwdienst in de Bovenkerk te Kampen; er mocht niet gezongen worden. Orgel en trompet klonken daar zo ontroerend mooi, en een band zong het lied 'Groot is Uw trouw', mijn lievelingslied. Het was de derde keer in die week dat ik dat lied hoorde, net in een week dat ik het allemaal niet zo zag zitten. Ik sta dan met tranen in mijn ogen foto's te maken. Het was een knipoogje van God.'

'Waarom maakt U me eerst blij en pakt U het dan weer af?'

Ook in coronatijd heb ik genoeg werk gehad. In deze regio gaan veel mensen ondanks alle beperkingen toch trouwen, omdat ze pas gaan samenwonen als ze getrouwd zijn. Voor dit voorjaar zijn er wel weer wat bruiloften uitgesteld, maar gelukkig gaan er ook nog een heel aantal door.

Je hebt ook het nodige meegemaakt in je leven.

'Ja, in 1988 is mijn vader plotseling overleden aan een hartinfarct. Ik was negentien en liep stage bij Bartiméus in Zeist; ze konden mij niet bereiken. 's Ochtends stonden

'Ik sta dan met tranen in mijn ogen foto's te maken. Het was een knipoogje van God'

opeens mijn broer en oom op de stoep. Het was heel onwezenlijk. Ik zie mezelf nog zitten op de achterbank van de auto. Het enige wat ik kon denken, was: 'Waarom schijnt de zon nog? Dat hoeft nu ook niet meer.' Mijn moeder bleef achter met vier kinderen, van 19, 17, 15 en 9. Ze was sterk, ze heeft altijd veel steun aan haar geloof gehad. Mijn leven ging eigenlijk gewoon weer verder; ik gunde mezelf geen tijd om te rouwen. Het echte verdriet kwam pas veel later aan de oppervlakte.'

Je had graag kinderen willen hebben, maar dat is niet gebeurd.

'Wij wilden graag kinderen maar het lukte niet om zwanger te worden. Net toen we gingen nadenken over onderzoeken, bleek ik in verwachting, maar dat ging vrijwel meteen mis. Ik werd in de jaren daarna nog een aantal keren zwanger, maar ook dat ging steeds mis. We wisten het vaak net, niemand wist nog dat ik zwanger was, en dan was het alweer over. De eerste keer was ik heel blij toen ik zwanger was, maar de laatste keren durfde ik niet meer blij te zijn en ging ik er al vanuit dat het mis zou gaan. Ik kreeg zes miskramen en had een buitenbaarmoederlijke zwangerschap, maar ik ging altijd maar door, alsof er niks gebeurd was. Ook dat verdriet kwam er pas veel later uit, samen met het verdriet om mijn vader. Ik had toen een aantal moeilijke jaren, maar mede door mijn werk heb ik dat toch af kunnen sluiten. Ervoer ik Gods nabijheid? Ik ben boos geweest en heb soms gedacht: waarom maakt U me eerst blij en pakt U het dan weer af? Toch heb ik Zijn steun ook ervaren: een van de keren moest ik voor een operatie naar het ziekenhuis. De anesthesist zong een gezang, ik denk dat het 'Groot is Uw trouw' was. De tweede keer hoorde ik een dominee iets uit de Bijbel voorlezen aan een patiënt, zijn woorden raakten mij. Ik werd bemoedigd door mensen die ik niet eens kende, zonder dat ze het zelf wisten.'

Dankbaar

'Ik ben blij met het leven dat ik nu heb. Soms ben ik dankbaar dat ik niet de zorgen en moeilijkheden heb die mensen met kinderen soms wel hebben. Hoewel ik liever wél kinderen had gehad, kan ik nu oprecht zeggen dat het goed is zo. Dick en ik hebben het erg fijn samen en ik heb superfijn werk. Als we wel kinderen hadden gehad, was ik misschien geen fotograaf geworden. Van harte onderstreep ik dat God goed is; Hij is nooit ver weg geweest, al heb ik dat soms wel zo gevoeld.'

De Schepper heeft het zo mooi geregeld

Jan Willem Spronk

Jan Willem (66) houdt al zo'n 25 jaar bijen en is de enthousiaste voorzitter van de Koninklijke Imkersvereniging Wezep-Hatterbroek-Oudebroek (Voskuilerdijk 25). 'Ik ben de enige voorzitter in het land die geen cursus gevolgd heeft, omdat ik het bijen houden van mijn vader geleerd heb.'

De imkersvereniging bestond vorig jaar honderd jaar en kreeg een koninklijke onderscheiding. De enthousiaste leden bouwden zelf een educatieruimte en twee bijenstallen, en de hele tuin kreeg een flinke beurt. 'In de twintig jaren dat ik nu voorzitter ben, zijn we gegroeid van 35 naar 115 leden,' vertelt Spronk. 'Er worden ook steeds meer vrouwen imker. Mensen staan in de rij voor een cursus. We hebben een geweldige instructeur.'

Ik vraag hem wat hem zo enthousiast maakt over bijen houden: 'Het is de verbazing over hoe mooi de Schepper het allemaal geregeld heeft. Als je bijen houdt, ga je de hele natuur anders beleven. Je let op wat er in bloei staat. In het voorjaar begint het met de wilg, dan het fruit, dan de acacia, de lindebloem en ten slotte de heidedrucht. Bijen storen zich niet aan ons schema. Zij volgen hun eigen seizoenen.'

Welke seizoenen kent het bijenleven? 'Van november tot maart gaan er elke maand zo'n 1000 bijen dood, je houdt er van de 25.000 zo'n 20.000 over. De mannetjes bevruchten de koningin, die gaat eitjes leggen zodat het volk weer aangroeit. In augustus worden de mannetjes weggejaagd, die overleven de winter niet.'

Bijenbots

Leden van de imkersvereniging verkopen hun eigen honing, vaak aan huis. Waarom is die duurder dan honing in de supermarkten? Spronk: 'De honing uit de supermarkten is massahoning, die wordt verhit om kristallisatie tegen te gaan. De consument wil blanke honing. Maar daarmee worden alle goede enzymen verbrand! Je moet honing nooit boven de 40 graden verhitten.' Altijd honing kopen bij de imkers dus! 'Kijk, honing is eigenlijk bijenkots.' Spronks ogen twinkelen. 'Bijen zuigen nectar op, dat gaat naar de maag

en dan spugen ze het weer uit. In dat proces worden er enzymen aan toegevoegd. Dat is een soort zuiveringsinstallatie waarvan de wetenschappers nog niet precies weten hoe het werkt.'

U houdt nu 25 jaar bijen. Hoe is het nu met de biodiversiteit vergeleken met 25 jaar geleden?

'Het platteland is veranderd: vroeger had je korenbloemen en klaprozen, nu heb je minder biodiversiteit. Maar er zijn nu in steden steeds meer imkers. Bijen halen ook nectar uit tuintjes. Dit voorjaar houden we samen met de gemeente en Groentje een ludieke actie: je kunt dan een tegel inleveren bij Giny's Tuincentrum en dan krijg je een bloempje. Hoe meer bloemen, hoe beter voor de bij! Het gaat om de bewustwording. Langzaam moet het roer om.'

'Als je bijen houdt, ga je de hele natuur anders beleven'

Vervuld van uw zegen - Lied 425

www.youtube.com

Zoveel om van te genieten!

Joanne en Marloes

Deze twee vriendinnen delen alles met elkaar. We spreken elkaar online, via Teams, over een persoonlijk en moeilijk onderwerp. Wat als de een wel een kindje krijgt en de ander niet?

Marloes: 'We leerden elkaar zevenenhalf jaar geleden kennen via onze kerk, het Noorderlicht. Het klikte direct. We waren net getrouwd en zaten in dezelfde levensfase.'

Joanne: 'Daar kwam verandering in toen wij onze dochter Jada kregen. Ze werd op 6 juli 2018 geboren, na een spannende zwangerschap. Bij de 20-wekenecho bleek namelijk dat ons meisje erg klein was, misschien zelfs niet levensvatbaar. Ze woog bij haar geboorte slechts 1750 gram. Gelukkig was ze verder gezond.'

To be run over by a truck

Marloes: 'In diezelfde periode bleek ook ik in verwachting. Het voelde niet goed. Ik bleef vloeien en maakte me grote zorgen. Toch leek er op de eerste echo niets aan de hand. 25 juli hadden we een tweede echo, waar bij we slecht nieuws kregen. Het hartje van ons kindje klopte slechts zacht. Ons wondertje was stervende...'

Joanne: 'Ik weet nog dat je bij ons de tuin inliep. Ik zag direct: dit is niet goed. Dat was heel moeilijk. Wij hadden een te kleine, maar verder gezonde baby. Jullie gingen door een hel. Het enige wat we konden doen, was praten.'

Marloes: 'In augustus verloren we ons kindje. Maandenlang bleef ik vloeien en na een curettage in het ziekenhuis had ik allerlei complicaties, weeën en bloedingen. Een Engels spreekwoord luidt: 'to be run over by a truck'. Nou, zo voelde ik me. Ik kon bijna niet lopen, alles was beurs. Op een dag keek ik naar buiten en ik dacht: 'maar ik adem nog. Ik leef nog! Waarom ben ik dan zo bang voor al die andere dingen die ik moet doen?' Voor het eerst keek ik mijn angsten in de ogen, dat pad ben ik heel bewust samen met God gegaan. God heeft deze verschrikkelijke ervaring omgedraaid tot iets positiefs.'

Samen een wachtperiode in

Marloes: 'We besloten al vrij snel dat we opnieuw wilden proberen zwanger te raken. Helaas bleef die zwangerschap lang uit.'

Joanne: 'Toen Jada ruim een jaar was, besloten Egbert en ik voor een tweede te gaan. Toen ik dat aan Marloes vertelde, moest zij wel even slikken. Zij wilden zo graag een kindje, wij hadden er al een. En eerlijk is eerlijk, je gaat toch denken: 'wat nou als ik wel opnieuw zwanger word en zij niet?'

Marloes: 'Toch vonden we elkaar juist daarin. We gingen samen een soort wachtperiode in.'

Joanne: 'Uiteindelijk hebben we ruim een jaar gewacht op een zwangerschap. Veertien weken geleden deed ik een test. Die was positief. Ik was heel blij en stond bijna

direct bij Marloes op de stoep. Ik kon niks uitbrengen. Marloes zei: 'je bent zwanger he?' en ik knikte. Marloes gilte en knuffelde.' Lachend: 'Er was even geen corona.'

Marloes: 'Voor mij was het heel dubbel. Ik was mega blij voor haar, maar opnieuw mega verdrietig voor mezelf. Toch mocht dat verdriet er ook zijn.'

Joanne: 'Die avond hebben we veel besproken en veel gehuild. Ik wil nog steeds dat Marloes haar verdriet met mij deelt en dat ik mijn vreugde met haar kan delen. Dit mocht niet tussen ons in gaan staan.'

Mama's in de maak

Marloes: 'Ondanks dat ik alles met Joanne kan bespreken, had ik ook de behoefte om met lotgenoten in contact te komen. Online vond ik de organisatie 'Mom's in the Making'. Een christelijke community voor vrouwen die in hun vruchtbaarheidsreis zitten. Ik meldde me aan voor een online groep die startte in het Verenigd

**'God heeft deze
verschrikkelijke
ervaring omgedraaid
tot iets positiefs'**

Koninkrijk. Het was zo ontzettend mooi! We bespraken bijvoorbeeld het gevoel 'waarom zij wel en ik niet', aan de hand van de Bijbel. Als ik nu in de winkel loop en ik zie iemand met een dikke buik, dan kies ik ervoor om diegene te zegenen met haar kind en hen gezondheid te wensen. Dat is zo krachtig. Steeds vaker dacht ik: 'Ik wou dat er in Nederland ook zo'n organisatie was'. Ik kreeg sterk het gevoel dat ik hier wat mee moest.

Afgelopen januari startte ik 'Mama's in de Maak' in Nederland. 'Geniet van het leven', zegt de bijbel. Ik heb zoveel om te genieten. Die 'vibe' vond ik dankzij Mom's in the Making en dat gun ik iedereen.' >>

>> 'Huilend en op mijn blote knieën heb ik God gedankt'

Wonderlijke plotwending

Marloes: 'Een paar maanden na de aankondiging van Joanne's zwangerschap, ervaarde ik Gods stem. Hij zei tegen me: je moet op 29 december een zwangerschapstest doen. Ik dacht: 'Het zal wel.' Ik was er helemaal niet mee bezig. Toch deed ik de test. Reinier riep vanuit zijn studeerkamer: 'is het negatief?' 'Volgens mij niet', riep ik terug. Hij was heel duidelijk positief. Huilend en op mijn blote knieën heb ik God gedankt. Ik was opeens zwanger!'

Joanne: 'Elke keer als we elkaar zien, zeggen we het nog verwonderd tegen elkaar 'we zijn gewoon samen zwanger!'

God is goed, in elk seizoen

Joanne: 'God is absoluut goed. Dat was ook zo geweest als we niet zwanger waren, maar dit maakt het heel bijzonder.'

Marloes: 'Ik heb God nooit iets verweten. Toch heb ik wel vragen. Wat is bijvoorbeeld het nut dat ik als moeder achterblijf en mijn kindje al bij Hem is? Helaas leven we in een gebroken wereld. Tegelijkertijd heeft Hij het omgebogen tot iets positiefs. De situatie heeft me dicht bij God en dicht bij mezelf gebracht.'

Joanne over Marloes:

'Marloes is dertig jaar en getrouwd met Reinier. Hij woonde in Wezep, zij in Rotterdam. Samen kwamen ze zevenenhalf jaar geleden hier wonen. Marloes zit al vier jaar thuis, ze zat met zichzelf in de knoop. Ze heeft veel therapieën gevolgd en is steeds meer zichzelf geworden. Ze is nu opener, vrolijker.'

Marloes over Joanne:

'Joanne heeft samen met haar man Egbert een dochtertje van tweeënhalf. Jada. Joanne is lerares op een basisschool in Rouveen. Ze is lief, uitbundig, positief en heerlijk zichzelf.'

Joanne: Who am I - Casting Crowns
Marloes: Reckless Love - Cory Asbury
Paasblad Favorits 2021 - God is goed

Meer weten over Mama's in de Maak?

Kijk op Facebook.com/mamasindemaakNL,
instagram.com/mamasindemaak
of neem contact op met Marloes via
MarloesAltelaar@momsinthemaking.com

Als Jan (76) na wekenlang aan de beademing te hebben gelegen langzamerhand weer bijkomt en zijn vrouw Margreet ziet zitten, hoort hij haar zeggen: 'Je bent heel erg ziek. Zullen we samen vechten?' Dat kwam binnen bij Jan.

Zullen we samen vechten?

Jan en Margreet Mulder

Iets terugzeggen kon hij niet. Maar vechten gingen ze. Voor herstel. Want Jan kon niets meer. Van een gezonde en actieve vent was hij in een paar weken een hulpeloos wrak geworden. Corona had op een vreselijke manier toegeslagen. Ik ben op bezoek bij Jan en Margreet Mulder (3 kinderen, 10 kleinkinderen, 2 achterkleinkinderen) die in maart vorig jaar met corona te maken kregen. Eerst Margreet met 'milde' verschijnselen en vervolgens Jan. Die moest al gauw in Isala worden opgenomen en na zeven weken op de Intensive Care en nog een paar weken afschalende zorg moest hij naar De Voord in Elburg. Hij kon niets meer, maar na vier maanden revalideren ('dat is echte topsport') kon hij in oktober eindelijk naar huis. Hij was al met al een half jaar weggeweest.

Niet Thuis, maar thuis

Het moeilijkste moment was toen er besloten moest worden dat Jan aan de beademing en in coma moest. Het zou kunnen betekenen dat hij het niet zou halen. Margreet laat me appjes lezen die Jan had gestuurd. Teksten als: 'Ik roem in God en prijs Zijn onfeilbaar woord' en 'De Here zal uw uitgang en ingang bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid'. Jan had het er niet makkelijk mee, maar vond er uiteindelijk toch vrede mee dat zijn aardse leven tot een einde zou kunnen komen. Hij is erg blij dat hij weer thuis is, maar zoals op een kaart stond, had hij ook Thuis kunnen komen.

Nog steeds een taak

Voor Margreet was het heel zwaar om op een afstand te zien waar Jan doorheen moest. Ze heeft ongelooflijk veel steun gehad van de mensen om hen heen. Honderden kaarten en veel gebeden. En de wekelijkse liederen van Nederland Zingt betekenen ook nu nog veel, zoals het lied 'Een toekomst vol van hoop' van Sela.

'Ze heeft ongelooflijk veel steun gehad van de mensen om hen heen'

Jan kan nu weer met een rollator een blokje om wandelen. Hij hoopt weer te kunnen fietsen en autorijden. Of dat ooit kan, weet hij niet, maar wel weet hij dat hij hier nog steeds een taak heeft: getuigen van de goedheid van God. Hij leest me een paar verzen uit Psalm 116 voor: 'Ik mag wandelen in het land van de levenden. U wil ik een dankoffer brengen. Ik zal mijn geloften aan de Heer inlossen'. En samen vechten Margreet en Jan door voor verder herstel.

Een toekomst vol van hoop - Sela
Paasblad Favorits 2021 - God is goed

Vrolijkheid brengen

'Het is belangrijk dat we kinderen de tijd geven om de lockdown te verwerken'

Ze vindt het heerlijk als ze in deze sombere coronatijd wat vrolijkheid en gezelligheid in gezinnen kan brengen. Lucia Hardonk (51) geeft zich met volle overgave aan haar baan als juf van groep 6 op De Schaapskooi.

'Laatst zag ik in Nijmegen het monument 'De Schommel', vertelt Lucia. 'In 1944 zijn bij een bombardement van de geallieerden op een school 24 kinderen omgekomen. Het monument trof mij zo: die schommel zal nooit meer in beweging komen. Gelukkig mogen wij weten dat onze schommels weer gaan zwaaien (Ik spreek Lucia op het moment dat de scholen nog dicht zijn, red.).'

'Ik heb zo'n gave baan,' vervolgt Lucia. 'Als muzikale kracht mag ik vrolijkheid in gezinnen brengen. Wekelijks verzorg ik een digitale muzikles. Zo heb ik een liedje voor de kinderen opgenomen: 'Ik wil alleen samen zingen'. Een andere keer moesten ze ritme oefenen met wat ze in huis hadden: pannen, pannendecksels, etc. Ik heb daar zulke leuke feedback op gehad.'

Jerusalema

'Voor 'Samen Kerst' hebben we op school 'Jerusalema' uitgevoerd, een Afrikaans dansnummer. Het gaat over het nieuwe Jeruzalem; daar spreekt hoop uit, aan die hoop houden we ook vast wat betreft corona. Ooit gaat het over! Het was zo geweldig dat alle kinderen, van klein tot groot, wilden meewerken aan de dans. Er gebeurt veel narigheid, ook in Wezep, maar dan zie je dat de jongeren bereid zijn om mee te doen aan het neerzetten van iets moois!

Dit is ook de hoop die Pasen biedt. Jezus is uit de dood opgestaan; dat biedt échte troost. Vorig jaar met Pasen zaten de kinderen ook thuis. Ik heb toen het beeld gebruikt van een bloembol: die lijkt dood, we stoppen het in de grond, maar er komt leven uit. Net zo is Jezus gestorven en weer opgestaan.'

De kinderen hebben door de lockdown heel wat lesdagen op school moeten missen. Welke invloed heeft dat op hun ontwikkeling, denk je?

'Ik word eerlijk gezegd een beetje moe van het gepraat over achterstanden, dat is paniekvoetbal. We moeten ons tijdelijk even concentreren op kernvakken zoals taal, rekenen en spelling; later komt de rest wel. Het is belangrijk dat we kinderen de tijd geven om de lockdown te verwerken, in plaats van dat we ze onder druk zetten om de achterstanden in te halen. Je moet realistisch zijn: niet alles in coronatijd gaat even goed. Maar we gaan het samen weer oppakken.'

'Ik heb zo'n gave baan'

Wanneer komt die een dag - Sela
Paasblad Favorits 2021 - God is goed

Paas puzzel

WITGRAFHI GENADE
OKROONEJUDASKUS
NJIEODRINKBEKER
DSODDISCIPELENP

BEKER
BROOD
DISCIPELEN
DRINKBEKER
EMMAÜS
ENGEL
GEOON
GENADE
GOEDEVRIJDAG
GOLGOTHA
GRAF
HAAN
HEMEL
HOF
JUDASKUS
KROON
KRUIS
LAM
MARIA
OFFER

BROOD
OHAAN
PASEN
SOHOF
TFLAM
NPGES
GOEGG
ETMOO
HEMEL
OTADG
OTUEO
NOSVT
AMVRH
MARIA
ESOJA
NBUDK
GEWAR
EKEGU
LENNI
VREES

Vind de verstopte woorden allemaal. De overgebleven letters vormen een zin.

OPSTANDING
PASEN
ROOD
TOMAS
SPOT
VREES
VROUWEN
WIT
WOND

De week voor Pasen noem je de Stille Week

Het begint op zondag als Jezus op een ezel Jeruzalem binnenrijdt.

Zondag
Jezus' intocht in Jeruzalem

Maandag
Jezus geeft les in de tempel

Dinsdag
Jezus geeft grootste gebod

Donderdag
Laatste avondmaal

Vrijdag

Jezus bidt in de hof

Kruisiging van Jezus

Zaterdag
Jezus in het graf

Zondag
Opstanding van Jezus

Na 40 dagen
Jezus naar de hemel

Op weg naar Pasen

Uitkomst:

Is Pasen wel een feest?

'Bij Pasen zie je een kruis. Daar is toch niets vrolijks aan,' vindt Rik.

Rik, Géke, Yari en Timo zitten aan de keukentafel. De jongens zitten eieren te verven en Géke stopt bloembollen in de aarde in een bloempot. Is Pasen wel een feest, vraagt Rik zich af...

Bekijk het filmpje op kerkpleinwezep.nl

OF SCAN DEZE QR VOOR HET FILMPJE

KIDS CORNER

Download en print deze kleurplaat.

Download

Tel je zegeningen, één voor één!

Diny Griede-Kuipers

Winter

'Ik ben geboren aan de Zuiderzeestraatweg in Wezep. Ik had een rustige jeugd en werd christelijk opgevoed. Toen ik zevenentwintig was, trouwde ik met mijn man Bert. We gingen wonen in het huis van mijn grootouders, waar we onder een dak leefden met mijn vader.

Ik was achtentwintig jaar toen wij ons eerste kindje verwachtten. Helaas werd ons kindje na acht maanden stil geboren. In die tijd werd het kindje direct bij je weggehaald, er was geen tijd om afscheid te nemen. Nog voordat ik ontslagen was uit het ziekenhuis, was ons meisje al begraft. Dit raakt me nog steeds zó. Haar graf had geen naam, maar een nummer. God leek toen eindeloos ver weg. Ik bad zo vaak: 'God, waarom?' Het antwoord zal ik niet krijgen,

'Ik bad zo vaak: 'God, waarom?'

maar het is een troost dat ze bij Hem is. Sinds 2019 is het mogelijk een levenloos geboren kind te registreren. Dat hebben we alsnog gedaan. Nu is ze er écht: onze Esther.'

Lente

'Na de geboorte van Esther ontvingen we nog twee dochters, geweldig! We hebben ook een kleindochter. Toen ik haar zeven jaar geleden voor het eerst in mijn armen had, vroeg ik mijn dochter: 'Hoe heet ze?' 'Esther', antwoorde zij. Dat vond ik heel bijzonder. Zo is Esther toch nog bij ons.

Ik zorg graag voor een ander, mijn hele leven staat in het teken van dienen. Ik ben dertig jaar actief geweest bij De Zonnebloem, zette mij in als diaken bij de Pauluskerk en heb vijftig jaar als vrijwilligster op IJsselvliedt gewerkt. Nog steeds zit ik in het bestuur van de Vrienden van IJsselvliedt. Die plek is heel waardevol voor mij. Het is zo mooi als mensen bij vertrek zeggen: 'Hier kunnen we weer jaren op teren, we hebben het zo fijn gehad!'

Zomer

'Vorige maand zijn wij verhuisd naar De Wezeper Veste. De doelstelling van deze tien woningen is: omzien naar elkaar. Dat ligt perfect in mijn straatje. We hebben een ontmoetingsterras en fijne burens, die elkaar helpen als dat nodig is. Ik vind het hier zo heerlijk! Ik voel me gezegend en denk vaak: 'waar heb ik dit aan

Diny (76) zit écht nog niet in de herfst van haar leven. Ze is volop actief en het geluk lacht haar toe. Tegelijkertijd ligt het grootste deel achter haar. Diny neemt ons mee op reis door haar leven, langs de seizoenen die ze passeerde.

'Het geluk kan soms gewoon niet op'

Herfst

'De herfst van mijn leven... die staat nog op mij te wachten. Ik weet nog niet wat die mij gaat brengen, maar ik vertrouw op God. In mijn huis staat een kruis met coördinaten erop. Als je die opzoekt, kom je uit op Golgotha. Jezus heeft het voor mij volbracht, zodat ik vol vertrouwen de toekomst tegemoet kan gaan.'

Nederland Zingt:
Tel uw zegeningen
www.youtube.com

Spotify playlist: Paasblad Favorits

Bij elk artikel staat een nummer die bijzonder is voor de geïnterviewde met betrekking tot het thema 'Pasen' en 'God is goed door de seizoenen'. Voor zover aanwezig zijn ze samengevoegd in een Spotify playlist en anders staat er een link naar het lied bij vermeld.

Scan de code in
jouw Spotify met
camera naast de
zoekbalk.

Op www.kerkpleinwezep.nl vind je de link naar de Spotify playlist.

Dagboek met overdenkingen, beelden en quotes.

Trinity: CD
'Eén grote familie'

90 dagen lang neemt dit boek de lezers mee op weg met God.

'De liefde die Ik jou wil geven, brengt de kleur aan in je leven.'

Petrus, Maria, Pilatus, Judas, Maria Magdalena, Simon van Cyrene en Thomas aan het woord in dit magazine Passie.

Meidoornpassage 14c Wezep

Paas tips

'Het geloof is van levensbelang'

Helmer Kwakkel

De jeugd van tegenwoordig, kan die zijn dromen volgen? Helmer (17) werkt vier dagen per week bij Van Werven in het kader van zijn opleiding BBL (Beroeps Begeleidende Leerweg) Uitvoerder. Hoe is hij tot deze keus gekomen? En welke rol speelt het geloof in zijn leven?

'Eigenlijk wil ik boer worden, dat vind ik het mooiste. Maar daar zit geen toekomst in. Ik heb altijd veel geholpen op de boerderij van Geert-Jan Wielink. Er moest een keer een nieuwe silo komen. Daar kwam heel veel grondwerk bij kijken. Ik vond het prachtig om daar bij te zijn. Zo ben ik op het idee gekomen om deze opleiding te gaan doen. Ik houd ervan om met mijn handen te werken, maar wil ook mijn hoofd gebruiken. Als uitvoerder bij Van Werven zorg je voor het grondwerk van een bouwproject, zoals de fundatie. Je stuurt de kranen en grondwerkers aan en hakt knopen door. Je verzorgt de facturatie en boekhouding van de lopende projecten.'

Helmer heeft het naar zijn zin bij Van Werven. 'Ik vind het mooi om ook met mensen in aanraking te komen die niet christelijk zijn. Ik heb op het Pieter Zandt gezeten, ik zat altijd in een christelijke bubbel.'

Hoe belangrijk zijn kerk en geloof voor jou?

'Ik zou niet zonder het geloof kunnen, het is van levensbelang. Zonder geloof is er geen hoop. Iedereen weet van zichzelf dat hij slecht en zondig is. Als daar geen vergeving voor is, is er ook geen toekomst. Wat Pasen voor mij betekent? Als Jezus niet was opgestaan, had Hij Zijn woord niet waargemaakt. Dan zou het geloof een stuk minder geloofwaardig zijn. In de Dorpskerk voel ik me thuis. Ik zit bij het beeld- en geluidsteam, dus ik ga elke zondag wel een keer naar de kerk. Nu we vacant zijn, preken er veel verschillende predikanten. Elke zondag hoor je de uitleg van de Bijbel vanuit een andere invalshoek, heel breed. Ik hoop dat we een wat jongere dominee krijgen, die gevoel heeft bij de jeugd.'

Heerlijke stad -
Chr. Mannenkoor Eiland Urk
Paasblad Favorits 2021 - God is goed

Project: 'Geloven in de Buurt'

Het Leger des Heils (LdH) is landelijk gestart met een nieuw project 'Geloven in de Buurt'. De visie is om in een woonwijk een plek te hebben en van hieruit in sociaal en maatschappelijk opzicht iets te kunnen betekenen om handen en voeten te geven aan het geloof.

In februari van het afgelopen jaar startte het LdH in Wezep en opende zij een nieuwe locatie in OBS 'de Wereldweiden' aan de Klimopstraat 1. Het LdH in Wezep ook wel bekend als 'de Klinker' heeft allerlei activiteiten zoals tweedehands kledingwinkel en zondagse geloofsontmoeting.

Iedereen kan bij ons binnenkomen voor een praatje, een luisterend oor en een bakje koffie.

Het weekprogramma kun je vinden op de Facebook pagina van de Klinker.

Digitaal een kerkdienst bijwonen

Wie had er twintig jaar geleden gedacht dat het normaal zou zijn om via tv of internet een kerkdienst te volgen? De afgelopen maanden ging die ontwikkeling (noodgedwongen) razendsnel. Alle kerken in Wezep zetten een livestream op, om elkaar op zondag toch te ontmoeten in coronatijd. Ook de Kruiskerk ging die uitdaging aan.

Online kansen en uitdagingen

'Bij de Kruiskerk hebben we tijdens de renovatie van 2019 besloten om de mogelijkheid te creëren 'Kerk-TV' uitzendingen mogelijk te maken. Toen konden we niet vermoeden dat deze apparatuur al heel snel zijn nut zou bewijzen'.

Net als in de andere kerken van Wezep, was het zoeken naar een goed concept. Het was voor onze predikant en het AV-team (presentatie, camera en geluid) behoorlijk zoeken hoe een dienst moest worden gemaakt die het kijken waard zou zijn. We bleken gezegend te zijn met zeer creatieve geesten. Ondertussen hebben we veel ervaring kunnen opdoen en zijn nu in staat een volwaardige 'online-dienst' te verzorgen.

Een positief neveneffect is dat we nu een breder publiek bereiken, de

drempel is lager geworden. Gemiddeld volgen er per maand circa 1400 mensen de diensten. Natuurlijk mist men de reguliere dienst en is Kerk-TV een alternatief. Toch zijn er nog steeds kansen en uitdagingen. Interactieve online-diensten misschien?

Via Kerkpleinwezep.nl
kun je direct naar een
kerkdienst toe.

Veel kerkgangens geven aan dat zij de reguliere dienst missen. 'Natuurlijk hopen we elkaar straks weer in de kerk te kunnen ontmoeten. Maar tot die tijd kunnen we online in die behoefte voorzien.'

Kerk-TV uitzendingen maken

'We hebben
onze kinderen
beter leren
kennen'

Familie Tyssen

Ook wij hebben onze zorgen en tegenslagen gehad in de achterliggende periode, maar juist dan voelden we de troost van de bescherming van de Heere. Corona was als een roepstem van God die je ineens stilzet in je dagelijkse bezigheden.

Je zekerheden vallen weg, je maakt je bezorgd over je gezondheid en die van je naasten. Het brengt je terug tot de basis: Heere, wat heeft U ons hiermee te zeggen? Het maakt het hart weer gericht op Hem. Een tijd van beproeving mag dan toch ook uitmonden in een goede tijd.

Rust en samenzijn

Als gezin mogen wij onze zegeningen zeker tellen. We konden echt even genieten van de rust en het samenzijn. Geen volle agenda's meer, maar tijd voor elkaar. We hebben warme herinneringen aan een middagje Urk (coronaproof hoor) en een wandeling aan de Noordzee onder het genot van meegenomen warme chocolademelk. We zochten meer de natuur op en hadden daarvoor ook meer oog voor de schepping. Wat je anders zo normaal vond, maakte je nu veel dankbaarder. Je beleeft alles veel intenser.

Marcel mocht gelukkig zijn werk behouden. Ik ben wel wat werk verloren, maar dat kwam goed uit omdat ik tijd aan de thuischooling van de kinderen moest besteden. Nu kregen we een inkijkje in een stukje van hun leven dat we normaal hadden moeten missen. We hebben de kinderen daardoor beter leren kennen en hebben hun capaciteiten maar ook hun valkuilen mogen zien, zodat we hen in de toekomst beter hopen te begeleiden.

Online kerkdiensten

Al zijn online kerkdiensten geen volwaardig alternatief voor de echte kerkdiensten, toch zijn we dankbaar dat we de mogelijkheid hebben de diensten nu online mee te mogen kijken en luisteren. Zolang we het maar niet normaal gaan vinden, en het verlangen om weer samen te mogen komen met de gemeente in Gods huis alleen maar versterkt mag worden, is het voor nu een fijne oplossing. We merken dat het voor anderen heel toegankelijk is om zo een dienst bij te wonen. Wie weet, waar dat misschien toe mag leiden?

**'We zochten meer de natuur
op en hadden daardoor ook
meer oog voor de schepping'**

Lied:

*Hij, die op Gods bescherming wacht,
Wordt door den hoogsten Koning
Beveiligd in den duist'eren nacht,
Beschaduwd in Gods woning.
Dies noem ik God, zo goed als groot
Voor hen, die op Hem bouwen,
Mijn burcht, mijn toevlucht in den nood,
Den God van mijn betrouwen.*

Psalm 91:1

Kerkplein Wezep

Kerken in Wezep en Hattemerbroek

Er is in deze tijd een grote verscheidenheid aan opvattingen. Dat geldt ook voor kerken. Zelfs binnen één kerkgemeente kunnen er veel verschillen zijn. Toch zoeken kerken elkaar op en ontstaan en samenwerkingsverbanden. Dat is mooi, vandaar dat we ook dit blad gezamenlijk vanuit alle kerken aanbieden.

Verskillende seizoenen

Een kerk bestaat uit allerlei mensen, jong en oud, die zich in verschillende levensfasen bevinden en daarin ook hun eigen geloofsweg bewandelen.

In de kerk komen mensen samen. Er wordt gezongen, gebeden en onderwezen uit de Bijbel en er is aandacht voor elkaar. Ook worden er veel andere activiteiten georganiseerd, denk aan bijbelonderwijs, muziek, bemoediging en uiteraard gezelligheid. Want geloven en kerkzijn is iets wat je samen doet.

Meer info over de kerken en interessante blogs lees je op www.kerkpleinwezep.nl

Live alle kerkdiensten volgen:
KERKPLEIN WEZEP.NL

Het is nu heel druk in de kerk!

Juist in deze coronatijd wordt de kerk drukker bezocht dan anders. Hoewel de kerken niet open zijn voor bezoekers kun je **elke zondag** live meekijken met de kerkdiensten. Ook kun je de diensten op een later tijdstip terugkijken. Een mooie manier om diverse kerkdiensten in Wezep te volgen.

Via Kerkpleinwezep.nl kun je direct naar een dienst toe.

Wezep en Hattemerbroek

Colofon

Al tien jaar maken we voor Wezep en Hattemerbroek een gratis magazine rond Pasen. We doen het vanuit onze passie voor geloof en mensen. Om hoop en dromen door te geven en mensen te enthousiasmeren met opbouwende verhalen uit **Wezep en Hattemerbroek**.

Waarom met Pasen? De betekenis van Pasen is dat God op een liefdevolle manier naar ons kijkt. In navolging van Jezus willen wij daardoor ons laten motiveren en dat uitdragen.

In dit magazine staan persoonlijke verhalen van en over mensen uit ons dorp. We hopen dat deze verhalen je inspireren, bemoedigen, enthousiasmeren of tot nadenken stemmen. Met dank aan alle mensen die hun verhaal hebben willen delen.

Heb je vragen over deze uitgave, stuur dan een e-mail aan jaap@jaager.nl

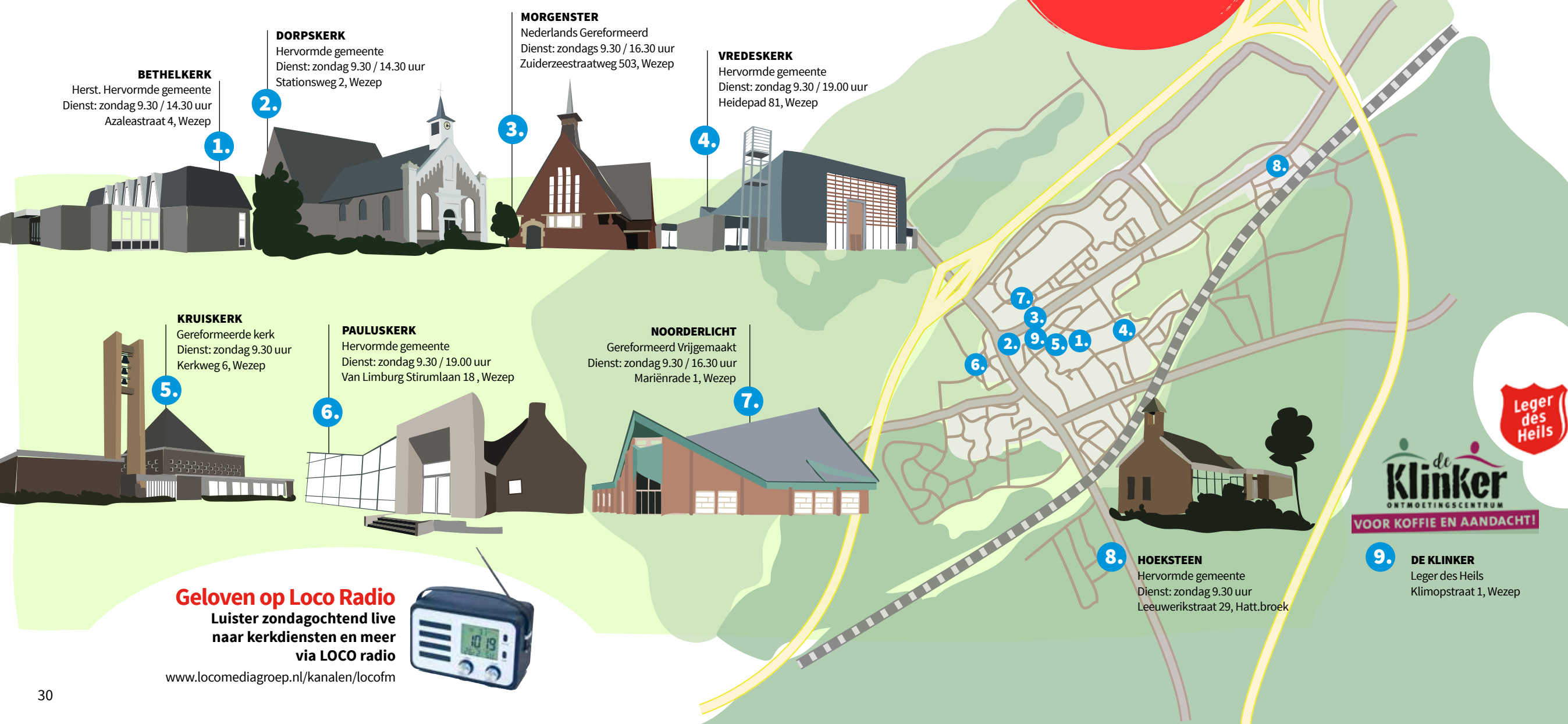
Redactie:

Esther Visser, Gerard van der Velde, Geertje Vierhout, Heleen Ruiter, Jaap Slager en Mirjam Slager.
M.m.v. Rob Barzilay.

Alle kerken van Wezep en Hattemerbroek hebben het samenstellen van het blad mogelijk gemaakt.

JAAGER

Realisatie: Jaager, Hattemerbroek.

Geloven op Loco Radio
Luister zondagochtend live naar kerkdiensten en meer via **LOCO radio**

www.locomediagroep.nl/kanalen/locofm

ALS
EEN

Liefdevolle
Vader

gaat

UW
HART

UIT

naar

Uw

kinderen

Waar U spreekt bloeit nieuwe hoop
Een nieuw seizoen breekt aan,
de lente komt
En ons denken wordt vernieuwd;
Ook al zijn wij verdwaald,
U zoekt naar ons

U bent goed, goed, goed, o Heer
Alles wat in ons is,
verlangt naar Uw majesteit
U bent goed, goed, goed, steeds weer
Genade zo wonderschoon,
weerspiegelt Uw heerlijkheid

Als een liefdevolle Vader
Gaat Uw hart uit naar Uw kind'ren
U rent naar hen toe,
en omhelst hen,
eenmaal terug bij U gekomen